

מ"ת 9351/05/21 - מדינת ישראל נגד אושר זיסקינד (עציר),

בית המשפט המחוזי בירושלים

23 מאי 2021

מ"ת 9351-05-21 מדינת ישראל נ' זיסקינד(עציר)

בפני כב' השופטת תמר בזק רפפורט

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיב אושר זיסקינד (עציר),

החלטה

בקשה למעצר עד תום ההליכים בגין כתב אישום המייחס למשיב עבירות של מעשי סדום, גרם מעשי סדום ומעשים מגונים בקטין מתחת לגיל 14, בגין מעשים שנעשו במהלך השנים 2007 עד 2010, כנגד המתלון שהיה באותה עת בן 10 עד 13. בכלל כך, הכניס המשיב את המתלון לחדר השירותים בביתו, שם ליטף את גופו מתחת לבגדיו ונישק את צווארו תוך שהפשיט את מכנסיו ותחתוניו, הכניס את איבר מינו של המתלון לתוך פיו ומצץ אותו תוך שהוא מחזיק את ברכיו של המתלון, נגע עם אצבעו בפי הטבעת של המתלון כשהיא רטובה מרוק, דרש מהמתלון שימצוץ את איבר מינו אך המתלון סירב ואזי קירב את איבר מינו לפניו של המתלון ושפך זרע על פניו. כעבור חודשים אחדים, שב והכניס את המתלון לחדר השירותים בביתו, החל לחבקו ולנשקו וביצע מעשים דומים באופיים לאלו שתוארו לעיל, וכך גם אירוע דומה בחלוף כשנה.

האמור בכתב האישום נתמך בגרסת המתלון בהודעותיו במשטרה. לטענת המשיב, גרסת המתלון לוקה בסתירות רבות, אשר פורטו בטיעון כתוב שהוגש ביום הדיון. על פי הנטען, אין תמיכה ראייתית חיצונית לגרסת המתלון, שהוא אדם עם עבר פלילי עשיר ואף רקע פסיכיאטרי מגיל צעיר, עוד קודם שמלאו לו 10 שנים. עוד נטען, כי מדובר בעברייני שניסה לסחוט את המשיב עוד לפני 4 שנים, שכל חטאו היה שתי מכות שנתן לו בשעה שהיה המשיב כבן 16. עוד נטען להתנהלות פסולה של היחידה החוקרת, שהלכה שבי אחרי המתלון ומאשימה את המשיב על לא עוול בכפו, ועל אף היותו למעשה קורבן של המתלון, שסחט אותו בעבר. על פי הנטען, בהינתן כל אלו, מדובר בכרסום מהותי השולל טענה בדבר קיומן של ראיות לכאורה.

לאחר שעיינתי היטב בטיעונים, כמו גם בחומר הראיות, סבורה אני כי קיימות ראיות לכאורה ולא נראה כי הטענות בדבר סתירות משמעותיות, מחדלי חקירה וראיות אובייקטיביות סותרות שוללות קביעה זו ועולות כדי כרסום מהותי.

כאמור, המיוחס למשיב בכתב האישום מבוסס על האמור בהודעותיו של המתלון. אכן בהודעות אלו קיימות אי התאמות שונות - למשל, בשאלה האם במשך השנים המתלון סיפר למאן דהוא על הפגיעות או לא, וכן בשאלה בן כמה היה המשיב בזמן הפגיעה. בנוסף, עולה מחומר החקירה כי המתלון מתמודד עם קשיים נפשיים, שלדבריו משפיעים על הזיכרון שלו ולחובתו הרשעות שונות.

אלא שאף אם למתלון קשיים אישיים ואף אם בנקודות מסוימות היו אי התאמות בדבריו, הרי שבכל הנוגע לפגיעה שבוצעה בו, עולים דבריו כדי ראייה לכאורה. ההתרשמות הכללית איננה מדברים מופרכים שלא ניתן ליתן בהם אימון. במסגרת התיק לגופו, תוערך מידת האמינות, אך לא נראה כי יש מקום לקביעה כי השאלות שהועלו מקימות כרסום משמעותי. בהקשר זה יצוין כי הטענה בדבר גרסאות סותרות בשאלה אם המשיב החדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלון, איננה מקובלת עליי. אכן, במועד אחד אמר המתלון שהמשיב התקרב וניסה, אך לא חדר, ובמועד אחר אמר שהוא לא זוכר שהייתה חדירה. הדברים אינם זהים לחלוטין, אך גם אינם עולים כדי סתירה ישירה. במהלך ההליך העיקרי ניתן יהיה לברר את הדברים לגופם, ובשלב זה אין בהם כדי לכרסם מהותית בהודעות.

לא זו אף זו, כעולה מהחומר שהוצג, דבריו של המתלון בהודעותיו אינם נמצאים בחלל ריק. כך, המשיב אינו מכחיש כי פגע בעבר במתלון, אלא שטענתו היא שמדובר בשתי מכות שנתן לו לפני שנים ותו לא. עולה מן החומר, כי לפני שנים מספר העלה המתלון את עניין הפגיעה המינית הנטענת לפני אדם ששימש מדריך במסגרת טיפולית בה שהה (שקשיו לא נעלמו ממני). אין חולק כי המדריך יצר קשר עם משפחת המשיב, ומשהועלתה הטענה בדבר פגיעה מינית, לפי דרישה שולמו כספים לטובת המתלון. לטענת ב"כ המשיב מכאן יש ללמוד כי מדובר בעלילת שווא סחטנית. אלא שמההתנהלות ניתן גם להסיק מסקנה הפוכה, כך שגם נתונים אלו אינם עולים כדי כרסום מהותי לראיות לכאורה. בנוסף, בשלב מסוים בעימות בין המתלון למשיב, כשאמר המתלון שאם המשיב לא מוכן להודות שטעה, הוא יהיה מוכן להעיד נגדו בבית משפט, אמר המשיב בהמשך שהוא מעוניין לדבר איתו בארבע עיניים. בהמשך, כשנשאל אם הוא מצטער על המעשים שעשה, הוא השיב לחוקרת כי "זה לא קל לתת מכות לילדים" ואזי כשנשאל אם הוא מצטער על המעשים המיניים, השיב: "הוא יודע אם אני מצטער". בתרגיל חקירה שבוצע, הוקלט המשיב שכשבשיחה עם המתלון, השואל אותו בן כמה הוא היה, הוא משיב לו: "בן 16 ילד מטומטם הייתי קטין", ובהמשך מתנצל על מה שעשה ואומר למתלון שהוא יכול לזרוק אותו לכלא שנים. בנסיבות אלו, ועל אף קשייו של המתלון, כמו גם הטענות כלפי המדריך כמי שנטל חלק בסחיטה, סבורה אני כי התמונה הכוללת איננה מלמדת על כרסום משמעותי בראיות לכאורה וכך גם הטענות בדבר מחדלי חקירה. אכן, בהליך העיקרי תידרש הערכת מהימנות, אך בשלב זה התמונה הכללית היא כי קיימות ראיות לכאורה למיחוס למשיב בכתב האישום.

לאור האמור, ובשים לב למעשים המיוחסים למשיב, ברי כי קמה עילת מעצר מחמת מסוכנות.

בנוסף, נראה כי קמה עילת מעצר אף בשל חשש להתחמקות מהליכי שפיטה, וזאת על רקע כך שביום בו נערך חיפוש בביתו של המשיב ונמסרה למשפחתו עבורו הזמנה לסור לתחנת משטרה, קנה המשיב כרטיס טיסה לניו יורק לאותו יום ואף הנפיק דרכון בשדה התעופה בדרך מזורזת. המשיב נעצר בהיותו בשדה התעופה ממתיין לטיסה. לטענת ב"כ המשיב, לא ידע מרשו אודות ההזמנה שנמסרה למשפחתו ואף אין ראייה לכך בחומר שבתיק. עוד נטען, כי בעבר, כשנדרשו כספים לטובת המתלון בגין המעשים, יצא המשיב את הארץ לחודש ימים בעקבות כך וחזר ארצה, כך שאין מדובר בחשש מהימלטות.

סבורה אני כי התנהלות המשיב ביום בו נמסרה למשפחה הזמנה לסור לתחנת משטרה, מקימה יסוד סביר לחשש מפני התחמקות מהליכי שפיטה. העובדה שבעבר, שעה שלא הוגש כתב אישום כנגד המשיב, חזר הוא ארצה חודש לאחר הנסיעה, איננה מלמדת על אי התחמקות מהליכי משפט, שכלל לא היו תלויים ועומדים באותה עת. הנסיעה בחיפזון דווקא באותו יום בו נערך החיפוש ונמסרה הזמנה מדברת בעד עצמה להקמת חשש סביר, ודי בכך.

לאור כל האמור, נראה כי קמה עילת מעצר כנגד המשיב, הן בשל מסוכנות והן בשל חשש להתחמקות מהליכי שפיטה. עם זאת, על מנת שתהיה תמונה שלמה בפניי בטרם אכריע בבקשה למעצר עד תום ההליכים, ובהתחשב בכך שהמעשים המיוחסים למשיב ארעו לפני למעלה מעשור ולחובתו אין הרשעות קודמות, מורה לשירות המבחן להכין תסקיר בעניינו של המשיב.

נקבע להמשך ליום 27.6.21 בשעה 10:00.

המשיב יזומן באמצעות שב"ס.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ב סיוון תשפ"א, 23 מאי 2021, בהעדר הצדדים.